

چینه نگاری سکانسی و تاریخچه تغییرات سطح آب دریا در سنگهای آهکی سازندکلات (ماستریشتن بالایی) در شمال مشهد

نوشته: دکتر اسداله محبوبی*, دکتر رضا موسوی حرمی*, مهدی نجفی*, پرویز منصوری دانشور*

Sequence Stratigraphy and Sea Level History of the Kalat Formation (Upper Maastrichtian) Limestones, North of Mashad

By: Dr. A. Mahboubi*, Dr. R. Moussavi-Harami*, M. Nadjafi* & P. Mansouri-Daneshvar*

چکیده

حوضه رسوی که داغ در شمال خاوری ایران، به صورت یک حوضه درون قاره‌ای تشکیل شده و رسوبگذاری نسبتاً پیوسته‌ای از ژوراسیک تا میوسن در آن انجام شده است. مطالعه سنگ نگاری سنگهای آهکی سازند کلات (ماستریشتن بالایی) در سه برش چینه شناسی (دهانه ورودی ناویدس کلات، روستایی خشت و تنگ چهچه) منجر به شناسایی 16 رخساره سنگی شده است. این رخساره‌ها در یک رمپ کربناتی در محیط‌های لagonی مخصوص، سدهای لagonی، لagonهای نیمه مخصوص، پسته‌های سدی و دریای باز تشکیل شده‌اند. تحلیل رخساره‌های سنگی نشان داده است که بیشترین حد پیشروی در ناحیه تنگ چهچه (برش 3) انجام گرفته است.

تحلیل چینه نگاری سکانسی نشان می‌دهد که این سازند در برش‌های 1 و 2 از دو سکانس رسوی و در برش 3، از سه سکانس رسوی تشکیل شده است. در تمام برشها، مرز زیرین سازند کلات با سازند نیزار (لایه دیرینه خاک) و مرز بالایی با سازند پسته لیق (رسوبات قاره‌ای) از نوع 1 است، در صورتی که مرزهای سکانسی درون سازند کلات، از نوع 2 می‌باشد. مقایسه منحنی سطح آب دریا در ماستریشتن پسین با منحنی جهانی نشان می‌دهد که مرزهای سکانسی نوع 1 با یکدیگر قابل انتباران است. اما برخی اختلافها احتمالاً در ارتباط با شرایط زمین ساختی حوضه که داغ بوده که در اثر فرونشینی در امتداد گسلهای طولی شمال خاور-جنوب باختر (عمدتاً در برش‌های 1 و 2) و با رسوبی ایجاد شده است. بازسازی جغرافیای دیرینه منطقه مورد مطالعه در زمان ماستریشتن پسین نیز نشان می‌دهد که سنگهای رسوی سازند کلات در طی 6 مرحله پیشروی و پسروی تشکیل شده است. این اطلاعات می‌تواند در درک بهتر جغرافیای دیرینه ماستریشتن کل حوضه در شمال خاور ایران کمک کند.

کلید واژه‌ها: که داغ، ماستریشتن پسین، سازند کلات، چینه نگاری سکانسی، رمپ کربناتی

Abstract

The Kopet-Dagh sedimentary basin, formed as an intracontinental basin in the northeast of Iran, is characterized by a relatively continuous sedimentation that occurred during the Jurassic to Miocene. Petrographic study of Kalat Formation limestones (Late Maastrichtian) in three measured stratigraphic sections (Kalat Syncline entrance, Khesht Village and Tang-e-Chahchaheh) led to the identification of 16 lithofacies. It could be interpreted that these lithofacies were deposited in a carbonate ramp in restricted lagoon, lagoonal bar, semirestricted lagoon, barrier bank and open marine environments. It is also suggested, based on lithofacies analysis that the maximum transgression was occurred in Tang-e-Chahchaheh area (section 3).

Sequence stratigraphic analysis revealed two depositional sequences in sections 1 and 2 and three depositional sequences in section 3. In all sections, the lower boundary of Kalat Formation with Neyzar Formation (paleosol layer) and its upper boundary with Pestehligh Formation (continental deposits) are type 1 sequence boundary; while other boundaries within the Kalat Formation are type 2. Correlation of interpreted sea level curve of the Late Maastrichtian time with the worldwide curve shows the type 1 sequence boundaries are comparable with each other. However, some differences can probably be related to regional tectonic setting of the Kopet-Dagh basin due to subsidence along the northeast-southwest longitudinal faults (mostly in sections 1 and 2) and sediment loading. Paleogeographic reconstruction of the Late Maastrichtian time shows that the sedimentary rocks of Kalat Formation

were formed in six stages of transgression and regression. This information can help in better understanding of the Maastrichtian paleogeography of the entire basin in NE Iran.

Keywords: Kopet-Dagh, Late Maastrichtian, Kalat Formation, Sequence Stratigraphy, Carbonate Ramp

مقدمه

مقایسه‌ای و برای نامگذاری رخساره‌های سنگی از روش فولک(Folk, 1959, 1962) استفاده شده است. همچنین نمونه‌های شیلی سازند کلات پس از شستشو و عبور از غربالهای مختلف با میکروسکوپ دوچشمی بررسی شده‌اند. در نهایت، به منظور اتحاد مطالعات چینه نگاری سکانسی سکانسی سازند کلات، از روش چینه نگاری سکانسی (Van Wagoner et al., 1988, 1990) استفاده شده است.

حوضه رسوبی کپه داغ که بخش وسیعی از آن در شمال خاوری ایران واقع شده و جزو حوضه‌های رسوبگذاری اصلی موجود در جنوب سکوی توران است (Lyberis & Manby, 1999)، به صورت یک حوضه درون قاره‌ای، پس از بسته شدن اقیانوس دیرینه تیس به وجود آمده است (Berberian & King, 1981; Ruttner, 1993).

رسوبگذاری در بخش‌های خاوری این حوضه از ژوارسیک تا میوسن به صورت نسبتاً پیوسته و در طی پنج ابرتوالی پیشرونده و پسرونده انجام گرفته است (Moussavi-Harami & Brenner, 1992).

ستبرای این رسوبات در بخش ایرانی کپه داغ، حدود 8 کیلومتر است (افشار حرب، 1373)، در صورتی که در بخش‌های شمالی آن (در ترکمنستان) از 15 کیلومتر نیز فراتر رفته است (Lyberis et al., 1998). سازند کلات به سن ماستریشتن پسین (Kalantari, 1987)، عمدها از سنگهای آهک با بین لایه‌هایی از شیل و ماسه سنگ تشکیل شده است (افشار حرب، 1373، محبوبی و همکاران، 1374). این سازند به طور هم شیب بر روی سازند نیزار و زیر سازند پسته لیق قرار گرفته است (شکل 1-الف). هدف از این تحقیق، تشخیص و تفکیک رخساره‌های سنگی، تفسیر محیط رسوبی، مطالعه چینه نگاری توالي و بالاخره تفسیر تغییرات سطح آب دریا و جغرافیای دیرینه سازند کلات در شمال مشهد است.

رخساره‌های سنگی

مطالعه سنگ نگاری سنگهای آهکی سازند کلات در ناحیه مورد مطالعه منجر به شناسایی 16 رخساره گردیده که با توجه به اختصاصات صحرایی، نوع اجزای اسکلتی و غیراسکلتی، سیمان و زمینه، آنها را می‌توان در 5 مجموعه رخساره‌ای A, B, C, D و E قرار داد. این مجموعه‌های رخساره‌ای از سمت ساحل به طرف دریا به شرح زیر است:

الف) مجموعه رخساره‌ای A

این مجموعه رخساره‌ای از سه رخساره، A₁, A₂ و A₃ (Very fine sandy pelmicrite), (Silty benthic foraminifera) و (Sparse biomicrite) تشکیل شده است. ذرات عمده موجود در رخساره A₁ (شکل 2-الف) شامل پلت جلیکی (با فراوانی 35-40 درصد و اندازه 0/2-0/5 میلیمتر) و کوارتز آواری (با فراوانی 25-20 درصد و اندازه 0/2-0/1 میلیمتر) است. رخساره A₂ (شکل 2-ب) شامل خردنهای اسکلتی شکم پایان (با فراوانی 5 درصد و اندازه حدود 0/8-0/4 میلیمتر) همراه با ذرات اینوسراموس، استراکود، کرینوبید و جلبک سرخ (با فراوانی 5 درصد و اندازه حدود 0/8-0/4 میلیمتر)، و رخساره A₃ (شکل 2-ج) متشکل از ذرات فراوان اسکلتی روزن داران کف زی از نوع گامبلینا و گاولینلا (در اندازه حدود 0/2 تا 0/4 میلیمتر) و فراوانی 30 درصد)، پوسته‌های اویستر (با فراوانی حدود 10 درصد و اندازه 0/6-1/5 میلیمتر) و کوارتز آواری (با فراوانی 10-15 درصد در اندازه سیلیت) می‌باشد. این سنگها در صحرا به صورت کلسی لوتايت تا کالک آرنایتهاي آهکي خاکستری رنگ رخنمون دارند.

روش مطالعه

برای انجام این مطالعه، سه ستون چینه شناسی از برشهای دهانه ورودی ناویدیس کلات (برش 1-145 کیلومتری شمال مشهد)، روستای خشت (برش 2-7 کیلومتری شمال شهر کلات) و تنگ چهچهه (برش 3، 11 کیلومتری جنوب خاوری روستای چهچهه) (شکل 1-ب) اندازه گیری و 182 نمونه سنگی بر اساس تغییرات بافتی، ساختی و محتوای فسیلی برداشت و از نظر سنگ نگاری مطالعه شده است. مقاطع نازک پس از رنگ آمیزی با محلول آلیزارین سرخ و فروسیانید بتاسیم به روش دیکسون (Dickson, 1966)، از نظر نوع و مقدار عناصر اسکلتی و غیر اسکلتی، سیمان و ماتریکس تحلیل شده است.

برای تعیین درصد فراوانی اجزای تشکیل دهنده از جدولهای

میلیمتر) و شواهد مواد آلی در اطراف دانه‌ها و زمینه سنگ است، رخساره C₃ (شکل 2-ح) دارای ذرات اویستر (با فراوانی 25 درصد و اندازه 3-14 میلیمتر)، بریوزوا (با فراوانی 15 درصد و اندازه 1-8/1 میلیمتر)، کرینویید (با فراوانی 10 درصد و اندازه 0/8-2/5 میلیمتر) و جلبک سرخ (با فراوانی 5 درصد و اندازه 0/4-0/2 میلیمتر) به همراه مقادیر کمتری از دانه‌های اثولیت (با فراوانی 5 درصد و اندازه متوسط 0/3-0/2 میلیمتر) و ذرات کوارتز آواری (با فراوانی 5 درصد و اندازه متوسط 0/3-0/15 میلیمتر) است.

(ب) مجموعه رخساره‌ای B

مجموعه رخساره‌ای B شامل دو رخساره B₁ و B₂ است. رخساره B₁ (Unsorted silty oyster biomicrudite) از پوسته‌های اسکلتی اویستر از نوع اگزوژیراهای کامل و خرد شده در اندازه 0/3-30 میلیمتر و فراوانی 35 درصد، کوارتز آواری در اندازه سیلت با فراوانی حدود 15 درصد و مقادیر ناچیزی میلیولیده، روتالیا، بریوزوا و کرینویید تشکیل شده است (شکل 2-د).

رخساره B₂ (Very fine sandy oyster biopelmicrudite) نیز از ذرات اسکلتی اویستر نسبتاً کامل و درشت دانه با اندازه متوسط 7 میلیمتر و فراوانی حدود 35 درصد، پلت جلبکی با فراوانی 30 درصد، اینتراکلست گلی حاوی پلنهای جلبکی با فراوانی حدود 10 درصد، کوارتز آواری بسیار ریز دانه با فراوانی 15 درصد و مقادیر کمی کرینویید تشکیل شده است (شکل 2-ه).

این مجموعه رخساره‌ای شامل سه رخساره (Bioclastic, Rounded redalgal rotalia oosparite) D₁ (Crinoid bryozoan biosparudite) D₂ و biosparite) D₃ است که از ویژگیهای مهم آنها می‌توان به وجود خرددهای اسکلتی گرد شده، اثولیت، بیوکلستهای درشت دانه و همچنین عدم وجود گل آهکی اشاره کرد. سنگهای آهکی این مجموعه نیز در روی زمین به صورت کالک آرنایت تا کلسی روداپتهای دارای لایه‌بندی متوسط تا ستیر حاوی لایه‌بندی مورب بزرگ مقیاس است (شکل 4-الف). رخساره D₁ دارای اثولیت‌های شعاعی (شکل 3-الف) (در اندازه 0/25 تا 0/5 میلیمتر و فراوانی 45 درصد)، قطعات جلبک سرخ، اویستر و کرینویید (با اندازه متوسط 0/7 میلیمتر و فراوانی 25-15 درصد) است. رخساره D₂ (شکل 3-ب) دارای ذرات اسکلتی فراوان با گرد شدگی و جور شدگی خوب از قبیل روتالیا (با فراوانی 25 درصد و اندازه متوسط 0/5 میلیمتر)، جلبک سرخ (با فراوانی 20-15 درصد و اندازه متوسط 0/6 میلیمتر) و کرینویید (با فراوانی 10 درصد و اندازه متوسط 0/6 میلیمتر) می‌باشد. میلی متر) به همراه مقادیری ذرات کوارتز آواری است. رخساره D₃ (شکل 3-ج) عمدتاً شامل ذرات بریوزوا (با فراوانی 20 درصد و اندازه 6-1 میلیمتر) و خرددهای کرینویید (با فراوانی 15 درصد و اندازه 2-1 میلیمتر) همراه با مقادیری اویستر، جلبک سرخ، بازویابان، اثولیت قشری و کوارتز آواری است.

(ه) مجموعه رخساره‌ای E

به طور کلی رخساره‌های مربوط به این مجموعه رخساره‌ای

سنگهای رسوبی این مجموعه در صحرا به صورت کلسی روداپتهای دارای لایه‌بندیهای متوسط تا ستیر به رنگ‌های قهوه‌ای تا زرد نخودی و خاکستری همراه با لایه بندی مورب دیده می‌شوند.

(ج) مجموعه رخساره‌ای C

سه رخساره سنگی در این مجموعه رخساره‌ای تشخیص داده شده است که مهمترین ویژگیهای آنها، وجود خرددهای اسکلتی متنوع و نسبتاً فراوان است. سنگهای رسوبی این مجموعه در روی زمین به صورت سنگ رسوبی کالک آرنایتی تا کلسی روداپتی با لایه بندی نازک تا متوسط رخنمون دارند. رخساره‌های این (Poorly washed intraclast) مجموعه رخساره‌ای شامل (Poorly washed milliolidae biosparite) C₁ و (Poorly washed oyster biomicrudite) C₂ و (Poorly washed biosparite) C₃ است. رخساره C₁ (شکل 2-و) دارای فسیلهای Bryozoan میلیولیده (در اندازه 0/8-0/2 میلیمتر و فراوانی 25 درصد)، خرددهای اینوسراموس، جلبک سرخ، کرینویید، بریوزوا، اویستر، شکم پایان و روتالیا (با فراوانی مجموع 10 درصد) و ذرات اینتراکلست گلی (با فراوانی 20 درصد و اندازه 0/6-0/2 میلیمتر) است. رخساره C₂ (شکل 2-ز) حاوی دو کفه‌ای (با فراوانی 10 درصد و اندازه 1-6/0 میلیمتر)، شکم پایان (با فراوانی 10 درصد و اندازه 2-4/0 میلیمتر)، جلبک سرخ (با فراوانی 5 درصد و اندازه 1-3/0 میلیمتر)، کرینویید و بریوزوا (با فراوانی 5 درصد و اندازه 6-0/3 میلیمتر)،

همراه با خرده‌های دوکفه‌ای، روتالیا، کربنوبید، بازوپایان و پلت جلبکی از دیگر اجزای تشکیل دهنده آن می‌باشند.

رخساره E₅ (Redalgal biolithite) (شکل 3-ح) حاوی جلبک‌های سرخ آرکئولیتوامینیوم درجا با اندازه 0/6-10 میلی‌متر است که به دلیل حفظ شدگی خوب آنها، حجره‌های جنینی و دیگر قسمتها به خوبی دیده می‌شوند. دیگر اجزای تشکیل دهنده این رخساره شامل ذرات برویزوا، بازوپایان، اینوسراموس، پلت جلبکی و اینترالکلست گلی است که با گل آهکی احاطه شده‌اند.

رخساره‌های شیلی

این رخساره‌ها در توالی‌های قائم به طور عمده در کنار رخساره‌های مجموعه رخساره‌ای A و B به رنگ‌های خاکستری و سبز دیده شده‌اند و به دلیل وجود مواد آلی و آثار گیاهی، بعضی از آنها به رنگ‌های خاکستری تیره هستند. پس از شستشوی کامل و مطالعه آنها با میکروسکوپ دو چشمی، ذرات اسکلتی روزن داران کف زی مانند مارسونلا، میلیولیده و گامبلینا همراه با مقادیری از پوسته‌های دو کفه‌ای از نوع اویستر در آنها یافت شده‌اند.

تفسیر رخساره‌ها

بر اساس اطلاعات سنگ نگاری و صحرایی هر یک از مجموعه‌های رخساره‌ای D, C, B, A و E به ترتیب شرایط رسوبگذاری از سمت خشکی به دریا در کمرندهای رخساره‌ای لagonهای محصور، پشت‌های سدی لagonی، لagonهای نیمه محصور، پشت‌های سدی و دریای باز تشکیل شده‌اند که تفسیر هر یک از کمرندهای رخساره ای مزبور به شرح زیر است:

(الف) محیط رسوبگذاری کمرنند رخساره‌ای لagonهای محصور (مجموعه رخساره‌ای A):

وجود گل آهکی فراوان و پلت جلبکی در مجموعه رخساره‌ای A نشان دهنده شرایط کم انرژی محیط تشکیل آنها بوده و خرده‌های اسکلتی از قبیل بازوپایان و اویستر نیز نشانگر شرایط چرخش محدود آب دریاست (Wilson, 1975; Flügel, 1982). افزون بر آن، اگرچه وجود روزن داران کف زی فراوان به عوامل متعددی وابسته است، اما سبیرای کم پوسته‌های روزن داران کف زی موجود در این مجموعه رخساره‌ای، نشان دهنده پایین بودن انرژی محیط یا نفوذ کم

دارای فسیله‌ای برجای رودیست، جلبک سرخ و مرجان و نیز مقادیر فراوانی از خرده‌های رودیست، جلبک سرخ، برویزوا و کربنوبید است. سنگ‌های رسوبی این مجموعه رخساره‌ای در روی زمین به صورت کالک آرنايت تا کلسی رودایتهای دارای لایه‌بندی نازک تا ستبر بوده و لایه‌بندی مورب بزرگ مقیاس در رخساره‌های غیربیولیتایی قابل مشاهده است. مجموعه رخساره‌ای مزبور شامل 5 رخساره زیر است: رخساره (Unsorted sandy redalgal rudist biosparudite) (شکل 3-د) که از خرده‌های درشت رودیست در اندازه 12-0/8 میلی‌متر و فراوانی 25 درصد، جلبک سرخ در اندازه 0/2-0/3 میلی‌متر و فراوانی 20 درصد، کربنوبید با اندازه متوسط 0/3 میلی‌متر و فراوانی 10 درصد و کوارتز آواری با فراوانی 10-15 درصد تشکیل شده است.

رخساره E₂ (Sandy redalgal biosparite) (شکل 3-ه) حاوی خرده‌های جلبک سرخ با فراوانی 25 درصد و اندازه 0/2-0/3 میلی‌متر و کربنوبید با فراوانی 10 درصد و اندازه 0/25-0/35 میلی‌متر، کوارتز آواری با فراوانی 15 درصد و مقادیر ذرات پلت جلبکی است که در روی زمین لایه بندی مورب بزرگ مقیاس و آثار فسیلی از نوع تالاسینوئیدها در آن دیده می‌شود.

رخساره E₃ (Rudistid biolithite) (شکل 3-و) دارای رودیستهایی است که همانند مقطع تیپ (محبوبی و همکاران، 1376) عمداً از نوع هیپوریتیده و رادیولیتیده است. این رودیستها در روی زمین به شکل استوانه‌ای با مقطع عرضی حدود 10 سانتی‌متر و بافت متراکم دیده می‌شوند، به طوری که بسیاری از آنها با یکدیگر در تماس بوده ولی بر خلاف مقطع تیپ، بر اساس رده بندی اسکلتون و گلی (Skelton & Gili, 1991)، دارای مورفوتبیهای خواهید هستند (شکل 4-ب). در زیر میکروسکوپ نیز شواهد بورینگ‌های مشخص و خرده‌های زاویه دار رودیست که احتمالاً در نتیجه فرسایش زیستی رودیستها به وجود آمده‌اند (Carannante et al., 1993) دیده می‌شوند. آلوکمهایی که در این رخساره تشخیص داده شده‌اند شامل ذرات جلبکسرخ، شکم پایان، کربنوبید، بازوپایان و اینوسراموس با فراوانی 15 درصد همراه با مقادیری از ذرات اینترالکلست گلی است.

رخساره E₄ (Coral biolithite) (شکل 3-ز) نیز متشکل از کلینی مرجانی درجا با سپتاهای مشخص و مقطع عرضی بین 4-5/4 میلی‌متر می‌باشد که حجره‌های درونی آنها از بلورهای کلسیت اسپاری و دولومیت‌های درشت بلور پر شده است. همچنین قطعات جلبک سرخ با اندازه متوسط 1 میلی‌متر

نوع روتالیا با پوسته ستیر و نبود گل آهکی نشان دهنده روزن داران تشکیل این رخساره‌ها در محیط‌های بسیار پر انرژی و مناطق کم ژرف‌با نفوذ زیاد نور است (Flügel, 1982; Kuile and Erez, 1984). همچنین وجود لایه‌بندی مورب بزرگ مقیاس نیز نشان دهنده انرژی بالای محیط و فعالیت شدید امواج می‌باشد (Nichols, 1999). بنابراین با توجه به این مطالب، مجموعه رخساره‌ای D در پشت‌های سدی و در شرایط انرژی بالا به وجود آمده است.

(۵) محیط رسوبگذاری کمربند رخساره‌ای دریای باز (مجموعه رخساره‌ای E):

رخساره‌های مجموعه رخساره‌ای E به دو قسمت رخساره‌های برجا (Authochtonous) و نابرجا (Allochthonous) قابل تفکیک است. رخساره‌های نابرجا (E₁, E₂) به دلیل داشتن مقادیر فراوانی از خردیده‌های اسکلتی استنبوتهای مانند جلبک سرخ، کربنوبید و بریوزوا در محیط دریایی باز با درجه شوری عادی بر جای گذاشته شده‌اند. از سوی دیگر، وجود لایه بندی مورب بزرگ مقیاس و میزان پایین گل آهکی نشان دهنده تشکیل آنها در بالای خط اثر امواج و محیط‌های نسبتاً پر انرژی است.

در برخی از این رخساره‌ها، آثار فسیلی از نوع تالاسینوبید به فراوانی دیده می‌شوند که در شرایط محیط اکسیدی و عمدها در محیط‌های دریایی عادی تشکیل می‌شوند (Zhicheng et al., 1997). لازم به ذکر است که موجوداتی مانند میگوهای تالاسینید عامل اصلی تشکیل این آثار فسیلی در محیط‌های قدیمی (پس از دوره ژوراسیک) هستند (Myrow, 1995).

در سازند کلات رخساره‌های برجا که شامل بیولیت‌های رو دیستی به همراه بیولیت‌های جلبک سرخ و مرجان هستند عمدها به صورت مجموعه‌های همراه در زونهای بیرونی سکو و در شرایط دریایی باز تشکیل شده‌اند، به گونه‌ای که تجمعات رو دیستی اغلب در بخش‌های بالای خط اثر امواج و در محیط‌های کم ژرفاتری نسبت به مرجانها و جلبک‌های سرخ به وجود آمده‌اند (Scott, 1995; Masse & philip, 1981; Riding, 2002). از سوی دیگر میزان انرژی محیط در بیولیت‌های رو دیستی به دلیل وجود مورفوتیپهای خوابیده بالا بوده است (Götz, 2003).

مدل رسوبی

با در نظر گرفتن محیط تشکیل هر کدام از مجموعه‌های رخساره‌ای، مطالعه تغییرات قائم و جانبی آنها، یک سکوی کربناتی از نوع رمپ (شکل 5) را می‌توان برای سازند کلات در نظر گرفت، به طوری که رسوبات مناطق کم ژرف‌با از قبیل پشت‌های و پنهانه‌های اسکلتی یا پشت‌های ائولیتی بدون

همراه با خردیده‌ای دوکفه‌ای، روتالیا، کربنوبید، بازوپایان و پلت نور است (Kuile and Erez, 1984).

بنابراین، مجموعه رخساره‌ای A در شرایط محیطی کم ژرف‌با و کم انرژی لagonهای محصور تشکیل شده است. از سوی دیگر، رخساره‌های شیلی موجود در سازند کلات که افزون بر روزن داران کف زی فسیلهای اویستر نیز دارد، در توالیهای قائم در کنار مجموعه رخساره‌ای A قرار داشته که مؤید تشکیل در شرایط لagonهای محصور و در هنگام ورود ذرات سیلیسی آواری دانه ریز است. با توجه به رنگ سیز آنها وجود بقایای کیاهی نامشخص، به نظر می‌رسد که این رخساره در بخش‌های احیایی لagon محصور ته نشین شده باشد.

(ب) محیط رسوبگذاری کمربند رخساره‌ای پشت‌های سدی لagonی (مجموعه رخساره‌ای B):

رخساره‌های این مجموعه دارای تجمعات فسیلهای دوکفه‌ای از نوع اویستر است که در شرایط چرخش محدود آب دریا نهشته شده‌اند. به دلیل وجود لایه‌بندی مورب در برخی از لایه‌های این رخساره، انرژی محیط تشکیل آن نسبتاً بالا بوده است. بنابراین، این رخساره در شرایط کم ژرف‌با و نسبتاً پرانرژی تشکیل شده که به دلیل وجود فسیلهای مناطق محصور لagonی و کمبود فسیلهای دریایی باز، در پشت‌های سدی لagonی نزدیک به خشکی و در کنار کمربند رخساره‌ای لagonهای محصور بر جای گذاشته شده است. در این کمربند رخساره‌ای مقادیر جزئی از فسیلهای دریایی باز نیز وجود دارد که احتمالاً تحت تأثیر امواج شدید به این محیط حمل شده‌اند.

(ج) محیط رسوبگذاری کمربند رخساره‌ای لagonهای نیمه محصور (مجموعه رخساره‌ای C):

وجود مخلوطی از فسیلهای متنوع و فراوان مناطق محصور مانند شکم پایان، اویستر و میلیولیده و فسیلهای دریایی باز مانند جلبک سرخ، کربنوبید و بریوزوا، از ویژگیهای اصلی مجموعه رخساره‌ای C است. این امر نشان دهنده وجود شرایط چرخش نیمه محدود آب دریاست. لازم به ذکر است که اگرچه وجود میلیولیده به طور معمول نشان دهنده محیط‌های محصور دریایی است، اما برخی از محققان شواهد زیادی را مبنی بر وجود این فسیل در محیط‌های باز با درجه شوری عادی نیز ارائه کرده‌اند (برای مثال Hallock, 1983).

(د) محیط رسوبگذاری کمربند رخساره‌ای پشت‌های سدی (مجموعه رخساره‌ای D):

وجود مقادیر زیادی از ائولیت‌های قشری و نیز شعاعی به همراه

سطح آب دریا در ناحیه مورد مطالعه رسم و با نمودارهای جهانی مقایسه شده است.

سکانسهای رسوبی

در سنگهای آهکی سازند کلات با انجام مطالعات چینه نگاری سکانسی و تشخیص مزهای سکانسی نوع 1 (شکل 6) و نوع 2 (Van Wagoner et al., 1990) دو سکانس رسوبی در برشهای شماره 1 و 2 و سه سکانس رسوبی در برش 3 از یکدیگر تفکیک شده است. ویژگیهای هر یک از این سکانسها به شرح زیر است (شکلها 7 و 8):

(الف) سکانس رسوبی 1 (DS₁)

مرز زیرین این سکانس به دلیل وجود یک لایه دیرینه خاک (شکل 6-الف) به صورت مرز سکانسی نوع 1 است که براساس تعاریف جدید (Emery & Myers, 1996)، چنین مرزی نشان دهنده تغییر محل خط ساحلی در اثر پایین آمدن سطح آب دریا بوده و در مرحله LST به وجود آمده است. مرز بالایی سکانس نیز به دلیل نبود شواهد خروج رسوبات از آب دریا بر مبنای اطلاعاتی که بعداً ارائه خواهد شد، به صورت مرز سکانسی نوع 2 است.

ستیرای این سکانس در برشهای دهانه ورودی ناویس کلات (برش 1)، روستای خشت (برش 2) و تنگ چهچه (برش 3) به ترتیب حدود 57/67 متر، 41 و 56 متر است. در برش 1، یک چرخه پیشونده به ستیرای تقریبی 37/4 متر در قسمت زیرین سکانس رسوبی بر روی لایه دیرینه خاک قابل تشخیص است. این چرخه به ترتیب شامل رخساره‌های لاغونی محصور (A₁) و دریای باز (E₂) است که در مرحله TST تشکیل شده است. سطح بیشینه پیشروی آب دریا در آن نامشخص است. پس از تشکیل چرخه پیشونده بالا، مجموعه‌ای به ستیرای 30/1 متر دیده می‌شود که تغییرات رخساره‌ای خاصی در آن وجود نداشته و از رخساره سدی D₂ تشکیل شده است که در مرحله پسروی آب دریا بر جای گذاشته شده است. نبود تغییرات رخساره‌ای نشان دهنده تشکیل آن به صورت مجموعه انبیا است که از ویژگی رخساره‌های مرحله سکون نسبی آب دریا (HST) است (Van Wagoner et al., 1990; Emery & Myers., 1996). در بخش زیرین این سکانس در برش 2، رخساره دریای باز (E₂) بلافتاله بر روی لایه دیرینه خاک دیده می‌شود که نشان دهنده پیشروی سریع آب دریا در این منطقه است. بیشینه پیشروی در این رخساره، توسط یک لایه حاوی آثار فسیلی از نوع تالاسینویید مشخص می‌شود که نشان دهنده

تغییر مهمی در شب بستر با رسوبات ژرف‌تر در ارتباط هستند (Burchette & Wright, 1992). زرفای این رمپ در برش تنگ چهچه بیشتر بوده و احتمالاً با ژرفای مجموعه‌های رویدستی- مرجانی دریای باز در زمان کرتاسه که در حدود 50 متر بوده، قابل انطباق است (Scott, 1995).

بر اساس رده‌بندی رمپها (Read, 1985)، یک رمپ دارای پشته سدی با ذرات بیولکستی (رخساره D₂) را می‌توان برای سکوی سازند کلات در برشهای ناویس کلات (برش 1 و 2) در نظر گرفت. وجود لایه بندی مورب بزرگ مقیاس در قسمت اعظمی از توالیهای سنگی برشهای ناویس کلات نیز به دلیل عدم وجود رخساره‌های ریفي بوده است، زیرا وجود این رخساره‌ها یکی از عوامل جلوگیری کننده از گسترش تأثیر امواج در رمپهای کربناتی است. از مثالهای عهد حاضر آن می‌توان به خلیج شارک (Shark Bay) و از مثالهای قدیمی به گروه هلدربرگ (Helderberg Group) نیویورک در زمان دونین اشاره کرد (Read, 1985). رمپ کربناتی موجود در برش تنگ چهچه نیز به دلیل دارا بودن رخساره‌های انولیتی و رخساره‌های ریفي مجزا با رمپهای دارای تجمعات اسکلتی در بخش‌های کم ژرف و ژرف قابل انطباق است که از مثالهای عهد حاضر آن می‌توان به خلیج فارس و از مثالهای قدیمی به سینک آهکهای راکدل و افنا (Rockdell & Effna Limestones) ویرجینیا در زمان اردویسین میانی اشاره کرد (Read, 1985).

چینه نگاری سکانسی

به منظور مطالعه چینه نگاری سکانسی رسوبات سازند کلات از روش چینه نگاری سکانسی برای رخمنونها استفاده شده است (Van Wagoner et al., 1988, 1990; Vail et al., 1991; Emery & Myers, 1996). در این روش ابتدا لایه‌های رسوبی و مجموعه‌های لایه‌ای با رخساره‌های پکواخت تشخیص و سپس پاراسکانسها (Parasequences) تعیین شده‌اند. افزون بر آن، سطوح بیشینه پیشروی دریا (Maximum flooding surface) که تغییرات رخساره‌ای آنها نشان‌دهنده افزایش سریع ژرفای آب است، گوهای تجمعی (Stacking patterns) و مرز سکانسها در سازند کلات تشخیص داده شده‌اند. با توجه به این اطلاعات، سکانسهای رسوبی (Depositional sequences) از یکدیگر تفکیک و دسته رخساره‌های پیشروی (Transgressive systems tracts: TST) و مرز سکانسها در سکانسها مشخص شده است. در پایان، منحنی تغییرات

این پاراسکانسها که حاوی رخساره‌های دریایی باز (E_1 ، E_2)، سد لاغونی (B_1) و لاغونهای محصور (A_3 و شیل) می‌باشند در بخش انتهایی سازند کلات به ستیرایی کلی 1/62 متر بر جای گذاشته شده‌اند.

در برش 2، قسمت زیرین آن دارای یک چرخه پیشرونده به سبtribای 23/8 متر است که بر روی رخساره لاغونی نیمه محصور(C₃) سکانس قبلی در مرحله TST تشکیل شده است. این چرخه حاوی رخساره دریای باز(E₂) بوده و مرز بالایی آن پیش از تشکیل لایه‌های حاوی شواهد سیلیسی شدن جزئی که منطبق با مدل ناوت(1979) Knauth، بوده و نشان دهنده تشکیل آنها در نزدیکی آبهای خشکی است، در نظر گرفته شده است. پس از آن تعداد 6 پاراسکانس پسروندۀ قابل تشخیص است که شامل رخساره‌های E₁, E₂, B₁ و شیل با سبtribای کلی 3/56 متر می‌باشد.

در برش 3، ستبرای این سکانس در حدود 1/55 متراست و بخش زیرین آن دارای یک سری پاراسکانسهاست که اینها نیز به دلیل افزایش رخساره‌های ژرفتر به طرف بالا نشان دهنده تشکیل دسته رخساره‌های پیشرونده است. پس از تشکیل رخساره‌های مرحله مزبور، یک رخساره شیل لاغونی به ستبرای 31/5 متر وجود دارد که در قسمت بالایی آن دو پاراسکانس حاوی رخساره‌های شیلی و A₁ دیده می‌شوند.

ج- سکانس رسوبی 3 (DS₃)

این سکانس تنها در برش 3 تشکیل شده است و سترای آن در حدود 35/3 متر است. مرز زیرین آن به دلیل نبود شواهد خروج رخساره‌ها از آب دریا به صورت مرز سکانسی نوع 2 بوده ولی مرز بالایی آن از نوع 1 (شکل 6-ب) است. این مرز منطبق با مرز بین سوریر سکانس‌های 4 و 5 در توالیهای رسوبی خاور حوضه کپه داغ است. سازند سیلیسی آواری پسته لیق نیز در شرایط رودخانه‌ای بر روی این مرز تشکیل شده است (موسوی حمی، 1993).

در قسمت زیرین این سکانس یک چرخه پیشرونده حاوی رخساره‌های دریای باز (E_3), سدی (D_1), و لاغونی محصور (A_1) به سمترا ۲/۳ متر وجود دارد که پس از تشکیل آن دو پاراسکانس پسروند دیده می‌شوند. این پاراسکانسها دارای رخساره‌های لاغونی محصور (A_1 و شیل) بوده و سمترا کلی آنها در حدود ۱/۱۱ متر است.

با توجه به مطالعات انجام شده، سکانسهاي رسوبي موجود در برشهاي دهانه ورودي ناوديس کلات و رostenاي خشت همzمان با سکانسهاي رسوبي 1 و 2 برش تنگ چوچه تشکيل شده اند. بنابراین سکانسهاي مزبور با يكديگر

آهنگ رسوبیگذاری کم (Howard, 1972) در حالت بیشترین سطح پیشروی آب دریا می‌باشد. ستبرای این چرخه رسوبی در حدود 28/9 متر است و در مرحله TST به وجود آمده است. پس از تشکیل آن یک پاراسکانس پسروندۀ در مرحله HST به ستبرای 12 متر حاوی رخساره دریایی باز (E_2) و رخساره لاگونه نموده و می‌باشد (Fig. 5).

این سکانس در برش 3 (شکل 7) دارای یک سری پاراسکانسهای پیشرونده به سمترا 1/7 متر است که الگوی تجمعی آنها به دلیل وجود رخساره‌های ژرفتر و افزایش میزان آنها در پاراسکانس‌های بالایی به صورت مجموعه پیشرونده خشکی (پیشرونده دریا) (Backstepping or stack) بوده و بدین جهت نشان دهنده تشکیل دسته رخساره‌های پیشرونده (Van Wagoner et al., 1990; Emery & Myers, 1996) می‌باشد.

پس از تشکیل این پاراسکانسها، رخساره دریایی باز(E_2) به سنتیرای 1/10 متر در بالای آنها دیده می‌شود که احتمالاً به دلیل پیشروی و ژرف بودن دریا، فاقد پاراسکانسهای پسرورونده است.

پس از تشکیل رخسارهای مرحله TST، یک سری پاراسکانسهای پسرورنده دیگر دیده می‌شوند (شکل 7) که الگوی تجمعی آنها به دلیل کاهش میزان رخسارهای ژرف وجود رخسارهای کم ژرافاتر در بخش‌های بالایی به صورت مجموعه پسرورنده دریابی (Progradational stack) است. این حالت از ویژگیهای مرحله سکون نسبی و پایین آمدن سطح آب دریا (HST) است.

ب) سکانس رسوبی 2 (DS_2)

مرز زیرین و بالایی این سکانس در برش 3 به دلیل نبود رسوبات از آب دریا از نوع 2 است ولی مرز بالایی آن در برشهای دیگر از نوع 1 است. این مرز منطبق با مرز بین سوپرسکانسهای 4 و 5 در توالی رسوبی خاور حوضه کوه داغ (Moussavi-Harami &Brenner, 1992) است که در آن سنگهای آهکی سازند کلاس توسط رسوبات قاره ای سازند سیته لق، پوشیده شده اند.

ستبرای این سکانس در برش‌های 1، 2 و 3 به ترتیب 99 متر، 55/1 متر و 79/1 متر است. در برش 1 قسمت زیرین آن دارای رخساره دریای باز (E₂) است که بر روی رخساره سدی (D₂) موجود در سکانس رسوبی قبلی قرار گرفته و به همین دلیل نشان دهنده پیشروی آب دریا است.

به طور کلی این رسوبات که در مرحله TST تشکیل شده‌اند، ستبرایی در حدود 9/36 متر دارند و تعداد 7 پاراسکانس پس از آن تشکیل شده است.

در مرحله اول پیشروی آب دریا باعث تشکیل یک چرخه پیشروندۀ بر روی افق خاک قدیمی شده و منجر به رسوب‌گذاری رخساره‌های لاغونی و دریای باز شده است. با توجه به سترای بیشتر رسوبات دریای باز این مرحله در برشهای 1 و 2 (واقع در باخته منطقه مورد مطالعه) و همچنین به دلیل وجود پاراسکانس‌های کم ژرف‌فاشوندۀ حاوی رخساره‌های لاغونی در بررش تنگ چهچه، می‌توان چنین اظهار کرد که در این مرحله پیشروی دریا از شمال باخته و باخته حوضه آغاز شده است.

در مرحله دوم رخساره‌های مربوط به مرحله پیشروی دریا دیده می‌شوند که در برشهای 1 و 2 باعث تشکیل رخساره‌های لاغونی نیمه محصور و پشتۀ‌ای در انتهای مرحله پیشروی شده است همچنین در بررش 3 که در بخش‌های خاوری منطقه مورد مطالعه قرار دارد رخساره‌های کم ژرفاتر لاغونی محصور بر جای گذاشته شده‌اند. بنابراین می‌توان چنین نتیجه گرفت که در این مرحله بررش 3 کم ژرفاتر از دیگر برشهای بوده و بیشتر دچار پیشروی شده است.

پیشروی دریا در مرحله سوم همراه با تشکیل ژرفترين رخساره‌های دریای باز (رخساره‌های بیولوژیکی) در بررش 3 بوده است، اما در برشهای 1 و 2 همزمان رخساره‌های کم ژرفاتر دریای باز (رخساره E₃) نهشته شده است. این شواهد نشان می‌دهد که ژرفای دریا در این مرحله به طرف خاور بررش تنگ چهچه) افزایش یافته است.

پس از بیشینه پیشروی دریا در مرحله سوم، پیشروی دریا در مرحله چهارم آغاز شده است. در این مرحله در بررش 3 شیلهای لاغونی و به طور همزمان در برشهای 1 و 2 تابع شیلهای لاغونی، رخساره‌های لاغونی محصور و سدهای لاغونی بر جای گذاشته شده است.

در مرحله پنجم، دریا بار دیگر پیشروی کرده و رخساره‌های لاغونی، پشتۀ‌ای و بیولوژیکی دریای باز بر جای گذاشته شده است. این شواهد تنها در بررش 3 مشاهده می‌شود و برشهای 1 و 2 در زمان تشکیل این رسوبات از آب خارج بوده‌اند.

مرحله ششم نیز تنها در بررش 3 ب وقوع پیوسته است. رخساره‌های این مرحله که مربوط به کمربند رخساره‌ای لاغونهای محصور هستند به صورت یک چرخه پیشروندۀ در طی پیشروی کلی آب دریا در بخش انتهایی بررش مذکور مشاهده می‌شوند.

در پایان، بررش تنگ چهچه نیز در بخش خاوری از آب خارج شده و به طور کلی ناحیه مورد مطالعه در انتهای ماستریشتن پسین در شرایط قاره‌ای قرار گرفته است به گونه‌ای که بر روی سنگهای آهکی سازند کلات، رسوبات سیلیسی آواری سازند پسته لیق در یک محیط رودخانه‌ای

قابل انطباق هستند. با این حال سکانس رسوبی 3 در بررش تنگ چهچه هنگامی که بخش باخته ناحیه مورد مطالعه از آب خارج بوده تشکیل شده است. ارتباط جانبی این سکانسها در شکل 8 ارائه شده است.

تفسیر منحنی تغییرات سطح آب دریا در ناحیه مورد مطالعه

همانطور که قبلاً اشاره شد، سه چرخه رسوبی در ناحیه مورد مطالعه تشخیص داده شده است که تمامی آنها در بررش تنگ چهچه فاصله‌گذارند. بدون در نظر گرفتن فرایندهایی مانند فشردگی و کاهش آهنگ رسوب گذاری که باعث کاهش سترای آنها می‌شود و همچنین با در نظر گرفتن اینکه کل سترای سازند کلات در بررش مذکور در طی محدوده زمانی ماستریشتن پسین (4/5 میلیون سال) به وجود آمده است، مدت زمان تشکیل DS₁ در حدود 1/73 میلیون سال، DS₂ حدود 1/69 میلیون سال و DS₃ در حدود 1/08 میلیون سال برآورد می‌شود که هر یک بخشی از یک چرخه مرتبه 3 را شامل می‌شوند. از سوی دیگر پاراسکانس‌های کم ژرف‌فاشوندۀ در سازند کلات که عمدتاً در مقیاس کمتر از متر تا چند متر هستند، قابل انطباق با چرخه‌های مرتبه 4 یا 5 ویل و همکاران (Vail et al., 1991) است.

مقایسه منحنی تغییرات سطح آب دریا در این بررش با منحنی جهانی در زمان ماستریشتن پسین (Haq et al., 1988) نشان می‌دهد که تمامی مرزهای نوع 1 در برشهای مورد مطالعه با مرزهای سکانسی نوع 1 موجود در منحنی جهانی در زمان ماستریشتن پسین قابل انطباق است، اما تعداد سکانس‌های رسوبی مرتبه 3 در ناحیه مورد مطالعه با منحنی جهانی یکسان نیست. این امر احتمالاً می‌تواند در اثر عوامل محلی مانند فعالیت گسلهای طولی در زمان ماستریشتن پسین (افشار حرب، 1373) و نیز فرونشینی حوضه در اثر بار رسوبی باشد.

جغرافیای دیرینه

در زمان کرتاسه پسین حوضه رسوبی که داغ در عرض جغرافیایی بین 25 تا 30 درجه شمالی قرار داشته و احتمالاً دمای آن در حدود 25 تا 27 درجه سانتی‌گراد بوده است (Habicht, 1979). بر طبق نقشه جغرافیایی دیرینه ارائه شده توسط اسمیت و همکاران (Smith et al., 1994) در این زمان فلاتهای با ژرفای کمتر از 200 متر در این حوضه توسعه داشته است. با توجه به نتایج حاصل از مطالعات چینه نگاری سکانسی، وضعیت جغرافیایی دیرینه و تغییرات سطح آب دریا در زمان ماستریشتن پسین، در طی 6 مرحله زیر قابل تفسیر است.

لایه دیرینه خاک) و سازند پسته لیق (به دلیل تشکیل در شرایط رودخانه‌ای) به صورت مرز سکانسی نوع 1 بوده و سایر مرزهای سکانسی از نوع 2 می‌باشند. هر کدام از سکانسهای مزبور دارای دسته رخساره‌های پیشرونده (TST) و پسرونده (HST) هستند که به ترتیب در شرایط پیشروی و پیشروی آب دریا تشکیل شده‌اند. وجود پاراسکانسهای پسرونده در مرحله TST یکی از ویژگیهای رخساره‌های موجود در دو سکانس زیرین برش تنگ چهچهه است که با وجود پسرونده بودن هرکدام از آنها، الگوی تجمعی پیشروی خشکی با پیشوی دریا را نشان می‌دهند.

مقایسه منحنیهای سطح آب دریا با منحنی جهانی زمان
ماستریشتین پسین نیز نشان می‌دهد که مزهای سکانسی
نوع 1 در ناحیه مورد مطالعه با مزهای نوع 1 منحنی جهانی
قابل انتبار است، با این حال تنها یک سکانس رسوی در
طی این مدت در منحنی جهانی وجود دارد اما تعداد
سکانس‌های آنها با یکیگر تفاوت دارند که به احتمال زیاد
ناشی از فعالیتهای زمین ساختی و نیز فرونشینی حاصل از
بار رسوی بوده است. بازسازی جغرافیای دیرینه منطقه مورد
طالعه در زمان ماستریشتین پسین نیز نشان می‌دهد که
سنگهای رسوی سازند کلات در طی 6 مرحله پیش روی و
پیش روی آب دریا تشکیل شده‌اند.

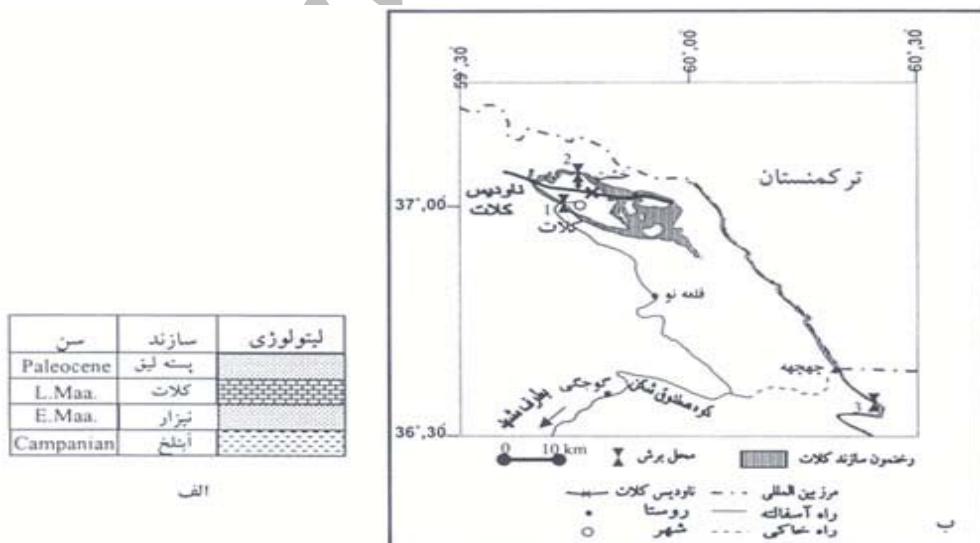
تشکیل شده است.

نتیجہ گیری

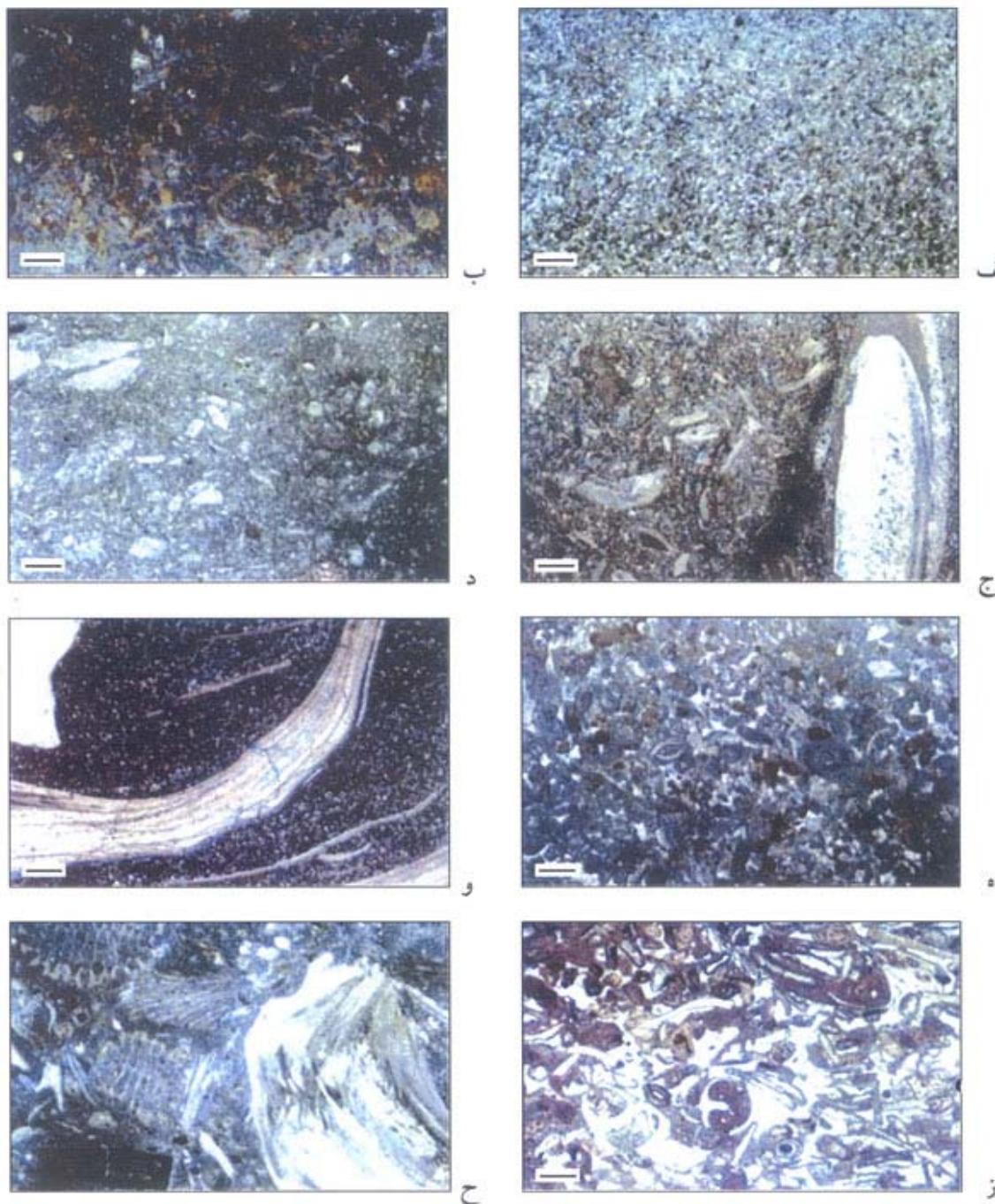
مطالعه سنگهای آهکی سازند کلاس (ماستریشتین پسین) در برشهای دهانه ورودی ناویدس کلاس، روستای خشت و تنگ چهچهه منجر به شناسایی 16 رخساره شد که همه آنها در یک رمپ کربناتی کم ژرف تشکیل شده‌اند. رمپ کربناتی مذکور در برش 1 و 2 به صورت رمپ دارای پسته‌های سدی بیولکستی و در برش 3 بصورت رمپ دارای تجمعات اسکلتی در بخش‌های کم ژرف و ژرف است به طوری که بیشترین ژرفای آن در برش 3 بوده است.

مطالعات چینه نگاری سکانسی سازند کلات در برشهای مورد مطالعه نشان داده است که سینگهای رسوی در برشهای 1 و 2 در طی دو سکانس رسوی و در برش 3 طی سه سکانس رسوی تشکیل شده اند. سکانسها م وجود در برشهای دهانه ورودی ناویدس کلات و رستای خشت با سکانسها رسوی 1 و 2 برش تنگ چهچهه قابل انتباق بوده و سکانس رسوی 3 برش تنگ چهچهه در هنگامی که برشهای دیگر از آن خارج شده است، به وجود آمداند.

در تمام پرشها، مرز سازند کلات با سازندنیزار (به دلیل وجود

شکل 1 - موقعیت جغرافیایی برشهرهای مورد مطالعه (الف) و موقعیت چینه شناسی سازند کلات در حوضه رسوی که داغ
 (ب)- دهانه ورودی ناویدس کلات-2- خشت-3- تنگ چهچمه

شكل 2- تصاویر میکروسکوپی مجموعه های رخساره ای، B و C (اندازه خط مقیاس=0/5 میلی متر) :

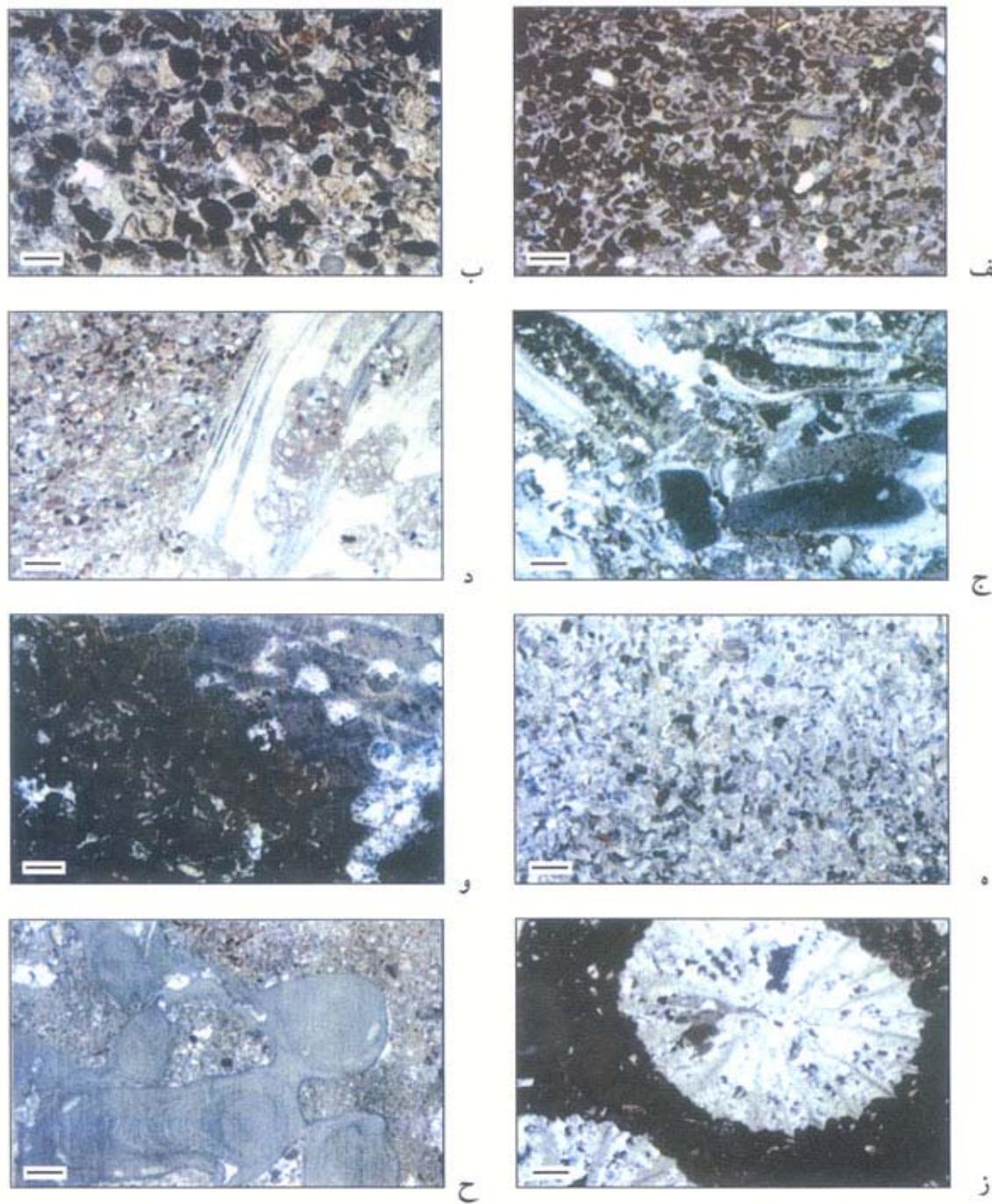
(الف) رخساره A₁ (Sparse biomicrite) (ب) رخساره A₂ (Very fine sandy pelmicrite)

(ج) رخساره B₁ (Unsorted silty oyster biomicrudite) (د) رخساره A₃ (Silty benthic foraminifera biomicrite)

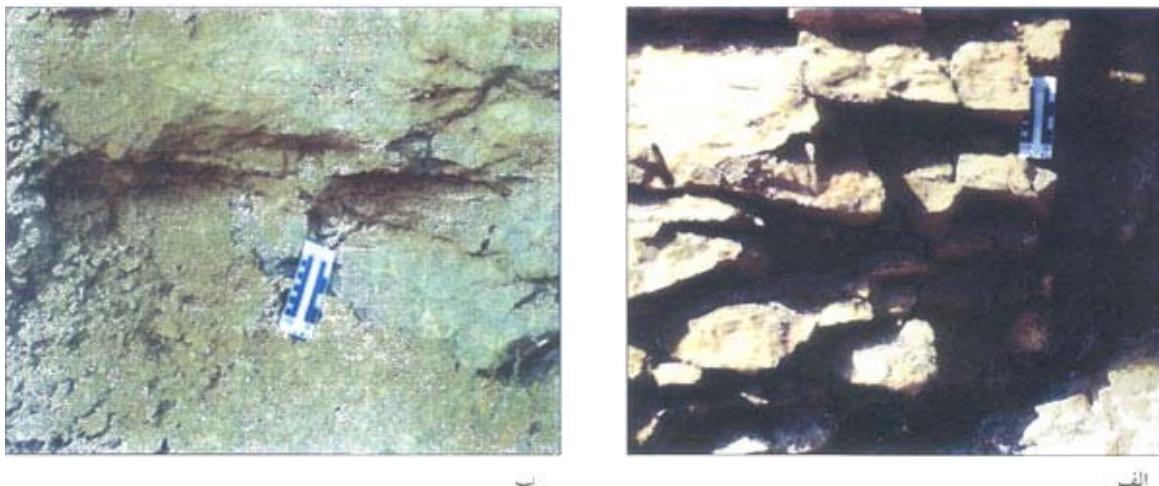
(ه) رخساره B₂ (Very fine sandy oyster biopelmicrudite) (ز) رخساره C₁ (Poorly washed biosparite)

(و) رخساره C₂ (Poorly washed intraclast milliolidae biosparite) (ز) Bryozoan oyster biomicrudite) (ح) رخساره C₃

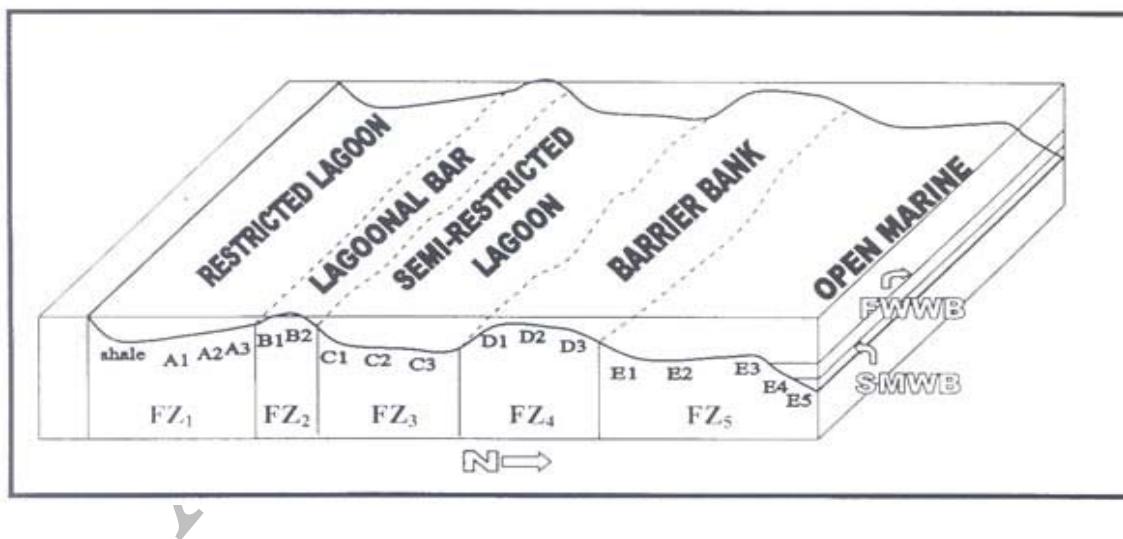

شکل 3 - تصاویر رخسارهای سنگی میکروسکوپی در مجموعه‌های رخسارهای D و E (اندازه خط مقیاس = 0/5 میلی‌متر):
 الف) رخساره D₁ (Rounded redalgal rotalia biosparite) (Bioclastic oosparite)
 ب) رخساره D₂ (Unsorted sandy redalgal rudist biosparudite) (Crinoid bryozoan biosparudite)
 ج) رخساره D₃ (Coral biolithite)
 د) رخساره E₁ (Rudistid biolithite)
 ه) رخساره E₂ (Sandy redalgal biosparite)
 و) رخساره E₃ (Redalgal biolithite)
 ح) رخساره E₄ (Redalgal biolithite)

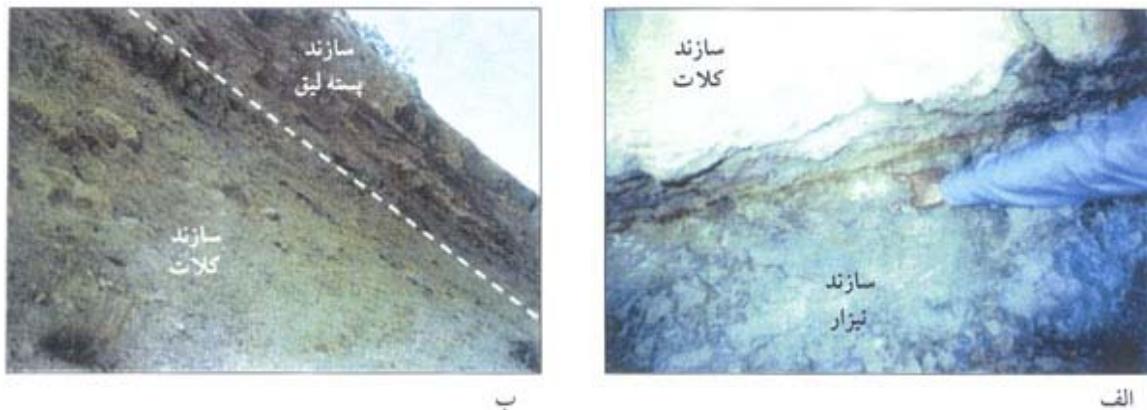
شکل 4 - عکس‌های صحرایی از سنگ‌های آهکی سازند کلات:

الف) لایه بندی مورب بزرگ مقیاس در برش روستای خشت (ب) سنگ آهک رودیست دار با مورفوتیپهای خوابیده در برش تنگ چهجه

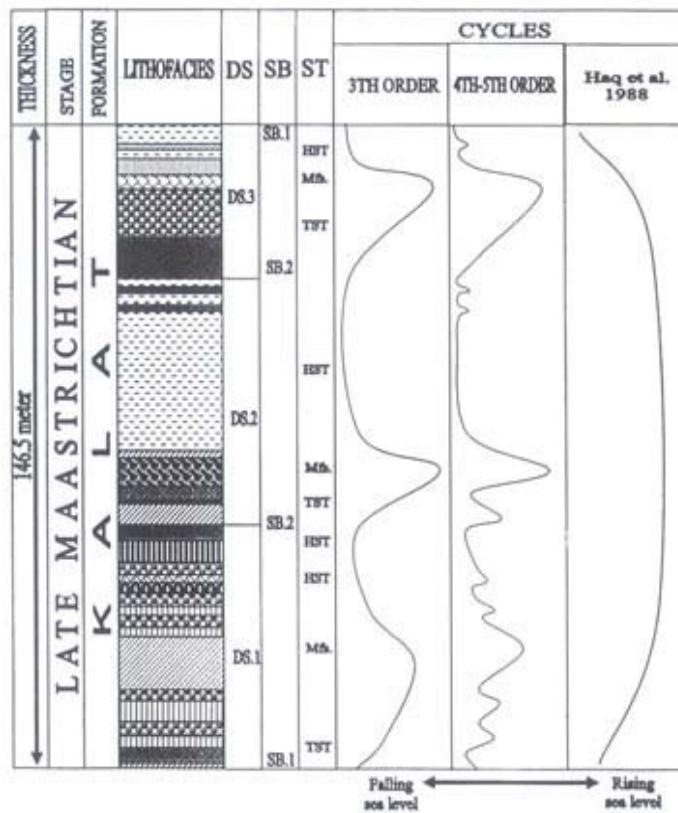

شکل 5 - مدل شماتیک محیط رسویگذاری سازند کلات در یک رمپ کربناتی
کمریند رخساره‌ای FZ= خط اثر امواج در شرایط آرام FWWB= خط اثر امواج در شرایط توفانی SMWB=

شکل 6- عکسهای صحرایی از مرزهای زیرین و بالای سازند کلات که مرز فرساباشی نوع 1 را نشان میدهد:
 (الف) تصویری از لایه دیرینه خاک موجود در مرز بین سازند کلات با سازند سیلیسی آواری نیزار (برش روستای خشت)
 (ب) تصویری از مرز بالایی سازند کلات با سازند سیلیسی آواری سرخ رنگ پسته لیق (برش تنگ چهچهه)

شکل 7- ستون تغییرات قائم رخساره‌های سازند کلات در برش تنگ چهچهه (برش 3). در این شکل منحنی تغییرات سطح آب دریا در ناحیه مورد مطالعه با منحنی جهانی آن مقایسه شده است (برای علائم به شکل 8 مراجعه شود).

شکل 8- ارتباط جانبی توالیهای رسوبی، مرزهای توالیها و رخسارههای سنگی در برشهای مورد مطالعه سازند کلات

کتابنگاری

- افشار حرب، ع.، 1373- زمین شناسی کپه داغ، انتشارات سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور، شماره 11، 276 صفحه.
- محبوبی، ا.، خزاعی، ا. و موسوی حرمی، ر.، 1376- ریف روئیستی کرتاسه پسین در پلاتفرم کم عمق کربناته در شرق حوضه کپه داغ، مجله علوم زمین، انتشارات سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور، سال ششم، شماره 25 تا 26، صفحات 18 تا 25.
- محبوبی، ا.، لاسمی، ی. و موسوی حرمی، ر.، 1374- آنالیز رخساره ها و محیط‌های رسوبی سازند کلات (کرتاسه پسین) در شرق حوضه کپه داغ، شمال شرق ایران، مجله علوم، دانشگاه تهران، جلد 21، شماره 1، صفحات 24 تا 37.

References:

- Berberian, M. and King, G.C.P., 1981- Towards a paleogeographic and tectonic evolution of Iran, Canadian Journal of Earth Sciences, 18, 210-265.
- Bromley, R.G. and Ekdale, A.A., 1984-Trace fossil preservation in flint in the European chalk, Journal of Paleontology, 58, 298-311.
- Burchette, T.P. and Wright, V.P., 1992- Carbarate ramp depositional systems, Sedimentary Geology, 79, 3-57.
- Dickson, J.A.D.(1966) Carbonate identification and genesis as revealed by staining, Journal of Sedimentary Petrology, 36, 491-505.
- Emery, D. and Myers K.,1996- Sequence Stratigraphy, Blackwells, Oxford, 297p.
- Flügel, E.,1982- Microfacies Analysis of Limestones, Springer-Verlag, Berlin, 610p.
- Folk, R.L.,1959- Practical petrographic classification of limestones, American Association of Petroleum Geologists Bulletin, 43, 1-38.
- Folk, R.L.,1962- Spectral subdivision of limestone types, In: W.E. Ham (editor), Classification of Carbonate Rocks, American Association of Petroleum Geologists, Memoir 1, 62-84.
- Götz, S.,2003- Biotic interaction and synecology in a Late Cretaceous coral-rudist biostrome of southern Spain, Paleogeography, Palaeoclimatology, Palaeoecology, 193, 125-138.
- Habicht, J.K.H.,1979- Paleoclimate, Paleomagnetism and Continental Drift, American Association of Petroleum Geologists, Studies in Geology, 9, 31 p.
- Hallock, P.,1983- Larger foraminifera as depth indicators in carbonate depositional environments, American Association of Petroleum Geologists Bulletin, 67, 477-478.
- Haq, B.U., Hardenbol, J. and Vail, P.R.,1987- Chronology of fluctuating sea levels since the Triassic, Science, 235, 1156-1167.
- Howard, J.D.,1972- Tracefossils as criteria for recognizing shorelines in the stratigraphic record, In: J.K. Rigby and W.K. Hamblin(editors), Recognition of Ancient Sedimentary Environments, Society of Economic Paleontologists and Mineralogists, Special Publication, 16, 215-225.
- Kalantari, A.,1987- Biofacies relationship of the Kopet-Dagh region, National Iranian Oil Company, Exploration and Production Group, Tehran, 1sheet.
- Knauth, L.P.,1979- A model for the origin of chert in limestone, Geology, 7, 273-277.
- Kuile, B. Ter., Erez, J.,1984- In situ growth rate experiments, on the symbiont-bearing foraminifera Amphistegina lobifera and Amphi- sorus hempri chii, Journal of Foraminiferal Research, 14, 262-276.
- Lyberis, N. and Manby, G.,1999- Oblique to orthogonal convergence across the Turan Block in the Post Miocene, American Association of Petroleum Geologists Bulletin, 83, 1135-1160.
- Lyberis, N., Manby, G., Poli, J.T., Kalugin, V., Yousouphovaev, H. and Ashirov, T.,1998- Post Triassic evolution of the southern margin of the Turan plate, Comptes Rendus de l'Academie des sciences, Paris, 326, 137-143.
- Masse, J.P. and philip, J.,1981- Cretaceons coral – rudistid buildups of France. In: D.F. Toomey (editor), European Fossil Reef Models, Society of Economic Paleontologists and Mineralogists, Special Publication, 30, 399-426.

- Moussavi-Harami, R., 1993- Depositional history and paleogeography of the Lower Paleocene red beds in eastern Kopet-Dagh basin northeastern Iran, (in English), Journal of Sciences, National Center for Scientific Research, Islamic Republic of Iran, 4/2, 126-143.
- Moussavi-Harami, R. and Brenner, R.L., 1992- Geohistory analysis and petroleum reservoir characteristics of Lower Cretaceous (Neocomian) sandstone, eastern portion of Kopet-Dagh basin, northeast Iran, American Association of Petroleum Geologists Bulletin, 76 , 1200-1208 .
- Myrow, P.M., 1995- Thalassinoides and the enigma of Early Paleozoic open framework burrow systems, Palaios, 10, 58-74.
- Nichols, G., 1999- Sedimentology and Stratigraphy, Blackwells, 355 p.
- Read, J.F., 1985- Carbonate platform models, American Association of Petroleum Geologists Bulletin, 69, 1-21.
- Riding, R.W., 2002- Structure and composition of organic reefs and carbonate mud mounds: concepts and categories, Earth-Science Reviews, 58, 163-231.
- Scott, R.W., 1995- Global environmental controls on cretaceous reefal ecosystems, Palaeogeography, Palaeoclimatology, Palaeoecology, 119, 187-199.
- Smith, A.G., Smith, D.G. and Funnel, B.M., 1994- Atlas of Mesozoic and Cenozoic Landmasses, Cambridge University Press, Cambridge, 99 p.
- Vail, P.R., Audemart, F., Bowman, S.A., Eisner, P.N. and Perez Cruz, G., 1991- The stratigraphic significances of tectonics, eustasy and sedimentology- an overview., In: G. Einsele, W. Ricken and A. Seilacher (editors), Cycles and Events in Stratigraphy, Springer-Verlag, Berlin, 617- 659 p.
- Van Wagoner, J.C., Posamentier, H.W., Mitchum, R.M., Vail, P.R., Sarg, J.F., Loutit, T.S. and Hardenbol, J., 1988- An overview of the fundamentals of sequence stratigraphy and key definitions, In: C.K. Wilgus, B.S. Hastings, C.G.St.C. Kendall, H.W. Posamentier, C.A. Ross and J.C. Van Wagoner (editors), Sea-Level Changes: An Integrated Approach, Society of Economic paleontologists and Mineralogists, Special Publication, 42, 39-45p.
- Van Wagoner, J.C., Mitchum R.M., Jr. Campion, K.M. and Rahamanian V.D., 1990- Siliciclastic sequence Stratigraphy for High Resolution Correlation of Time and Facies. American Association of Petroleum Geologists, Methods in Exploration series, Tulsa, 7, 55 p.
- Wilson, J.L., 1975-Carbonate Facies in Geologic History, Springer-Verlag, 471 p.

*گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه فردوسی مشهد

*Department of Geology, Faculty of Sciences, Ferdowsi University of Mashhad

